

Намъ мон-те соученици пріятелки,
моми и булки.

Когда-то по случай тая книга прочитохъ, родители мои, предъ кон-то я прочитохъ, быдоха любопытни да узнаять какво приказва. Азъ же за, да ги благодаря, хващахъ криво лѣво, рѣчъ по рѣчъ, да низъ я толкувамъ, и понеже тѣ толико много ся благодариха ищото и непрестанно думаха: колко жена-та е хубава, честна, и голѣма, когда она знае да терпи, принудиха ми да напиша и на болгарски тая книга за даниъ я прочитамъ, казваха тѣ, кога какъ пожелали были. Чесо ради, любезніи мои пріятелки, моми и булки, ако тая книжица днесъ на свѣтъ излиза не дейте рѣ, че азъ като достойна предириахъ да я преведа, но послучаю какъ-то горѣ рѣкохъ и ра-